

Klimat- och näringslivsdepartementet

Vår referens/dnr:

2025-47

Er referens/dnr:

KN2025/00609

2025-06-05

Remissvar

SOU 2025:21 MMB förslag om en strategi för åtaganden inom biologisk mångfald respektive nettoupptag av växthusgaser från markanvändningssektorn (LULUCF)

Svenskt Näringsliv företräder drygt 60 000 små, medelstora och stora företag. Dessa är organiserade i 49 bransch- och arbetsgivarförbund. Förbunden utgör föreningen Svenskt Näringslivs medlemmar. Svenskt Näringslivs ställningstagande har utarbetats efter samråd med berörda medlemsorganisationer inom Svenskt Näringsliv.

Svenskt Näringsliv hänvisar till medlemsorganisationernas remissyttrande för mer detaljerade kommentarer.

Inledning

Svenskt Näringsliv har beretts möjligheten att lämna synpunkter på Miljömålsberedningens förslag om en strategi för hur Sverige ska leva upp till EU:s åtaganden inom biologisk mångfald respektive nettoupptag av växthusgaser från markanvändningssektorn (LULUCF). Beredningen har haft en tuff uppgift när det kommer till att hantera flera komplexa områden där mål och intressen måste balanseras. Det är avgörande att strategier för biologisk mångfald och naturvård samverkar med en hållbar bioekonomi och marksektorns roll i klimatomställningen. Förslagen i betänkandet rör centrala delar av Sveriges miljö- och klimatpolitik, och har stor betydelse för markanvändning, skogsbruk, jordbruk, klimatarbete och biologisk mångfald i Sverige. Dessutom spelar skogsbruket och den bredare marksektorn en viktig roll för Sveriges ekonomi och sysselsättning. Därför är en långsiktig och välavvägd politik avgörande för att skapa stabila förutsättningar för hållbar markanvändning, resurseffektivitet och stärkt svensk konkurrenskraft.

Svenskt Näringsliv ser positivt på att Miljömålsberedningen betonar vikten av långsiktighet, samverkan mellan klimat- och miljömål, samt behovet av att stärka den biologiska mångfalden parallellt med att uppnå klimatmålen inom LULUCF-förordningen. Samtidigt är det viktigt att lyfta fram att strategin behöver utvecklas ytterligare för att ge en tydligare väg framåt när det gäller genomförande. Biologisk mångfald är inte enbart en fråga för markanvändningssektorn även faktorer som en ökad resurseffektivitet och övergången till en cirkulär ekonomi är avgörande för att minska trycket på ekosystemen.

Det är därför viktigt att strategin kopplas tydligare till andra politikområden också. Det hade varit intressant att se en bredare ansats för att stärka den biologiska mångfalden, med fokus inte enbart på att uppfylla åtaganden och öka resursanslagen. Samtidigt är det positivt att det föreslås ökade resurser för att höja kvaliteten i våra skyddade områden. Det är avgörande att dessa områden uppfyller syftet med skyddet och lever upp till de naturvärden de är avsedda att bevara.

Svenskt Näringsliv efterlyser även en ökad tydlighet kring hur synergier och målkonflikter mellan klimatnytta, resurseffektivitet och biologisk mångfald ska hanteras. Därtill behöver förslagen sättas i relation till andra samhällsmål, såsom sysselsättning, landsbygdsutveckling, beredskap och råvaruförsörjning. En hållbar strategi måste vara långsiktigt förankrad, tvärssektoriell och genomförbar i praktiken, med hänsyn till både ekologiska gränser och samhällets behov av resurser, försörjning och lokal delaktighet.

Det är också viktigt att Sverige inte går före med att sätta mål gällande koldioxidupptag för markanvändningssektorn bortom 2030. Ett nationellt mål efter 2030 ska sättas efter att det har blivit klart på EU-nivå. Sverige behöver inför det fortsatta arbetet med LULUCF utgå från realistiska antaganden om sänkans möjliga utveckling och analysera vilka konsekvenser olika åtgärder får på andra mål som till exempel sysselsättning och möjlighet att få fram förnybar råvara att använda i klimatomställningen. Därför anser Svenskt Näringsliv att det är positivt att miljömålsberedningen inte har med som förslag att Sverige går före med egna mål.

Svenskt Näringsliv anser också att det är olämpligt att sekretariatet valt att inkludera diskuterade och övervägda förslag om skydd av urskog, naturskog och gammal skog som inte har fått politisk majoritet. Det går utöver uppdraget, där praxis är att enbart redovisa förslag som vunnit majoritet, och riskerar att skapa oklarheter och förvirring kring vad som faktiskt är föreslagna och förankrade åtgärder.

Gällande beredningsprocessen för att ta fram förslagen har den präglats av bristande transparens och begränsad inkludering. Expertgruppens synpunkter har i flera fall efterfrågats sent och med kort svarstid. Dessutom har underlagen till möten ofta delgivits först vid själva mötet vilket försvårat en konstruktiv dialog.

Svenskt Näringsliv har valt att fokusera på förslagen för kapitel 6, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16 och 17.

Miljömålsberedningens förslag

Kapitel 6 – Förslag om information och rådgivning

Svenskt Näringsliv anser att det är positivt att Miljömålsberedningen lyfter fram vikten av ökad information och rådgivning. Det är dock viktigt att tydliggöra att information och rådgivning inte bör baseras på Miljömålsberedningens förslag innan dessa har blivit beslutade. Som sekretariatet föreslår på s. 162 ”att *Naturvårdsverket, Skogsstyrelsen, Jordbruksverket och länsstyrelserna får i uppdrag att under perioden 2026–2030 – utöver*

sina ordinarie informations- och rådgivningsverksamheter – genomföra riktade informations- och rådgivningsinsatser till fastighetsägare och brukare om Miljömålsberedningens förslag till åtgärder, ersättningar och villkor för ersättningar, som bidrar till att till och med 2030 uppfylla Sveriges åtaganden inom EU och internationellt för naturvård och biologisk mångfald samt upptag och utsläpp av växthusgaser inom markanvändningssektorn (LULUCF)”. Detta riskerar att skapa förvirring om vilka åtgärder som är beslutade och ska implementeras. För att säkerställa tydlighet och rättssäkerhet bör rådgivningen förhålla sig till de åtgärder som faktiskt har antagits.

Kapitel 8 - Förslag om hållbart brukande av skogsmark för kolinlagring och biologisk mångfald

Svenskt Näringsliv tillstyrker förslaget om utökad information och rådgivning till skogsägare som ett viktigt verktyg för att öka kunskapen och skapa förutsättningar för ett mer hållbart brukande av skogsmark.

Förslaget om kolinlagringsavtal innebär ett skifte från tidigare beskattningsförslag till ett incitamentsbaserat angreppssätt. Att gå från tvingande till frivilliga styrmedel är en inriktning som Svenskt Näringsliv ser som mer ändamålsenlig. Det ligger även i linje med principen om att stärka markägares rätt att själva förfoga över sin mark, där ersättningsmodeller som omfattar fler åtgärder än enbart avverkning kan skapa incitament för insatser som bidrar till såväl klimatmålen som andra mål, exempelvis biologisk mångfald. Samtidigt finns det skäl att tydligt analysera de praktiska och ekonomiska konsekvenserna. Sådana avtal kan påverka tillgången på skogsråvara, med möjliga följd effekter på sysselsättning och industriella investeringar, särskilt i landsbygdsregioner. Det är dessutom avgörande att skogsråvara, som en fossilfri produkt, kan bidra till utfasningen av fossilbaserade material, bränslen och råvaror vilket i sin tur ger betydande klimatnytta, inte enbart genom att skogen fungerar som en kolsänka. Det är därför viktigt med en mer heltäckande konsekvensanalys för att undvika att underskatta verkliga kostnaderna för företag och enskilda. Dessutom för att säkerställa samhällsekonomisk effektivitet och faktisk måluppfyllnad, utan att medföra oproportionerliga kostnader eller ineffektiv resursanvändning. Att senarelägga avverkning innebär också risker för skador som stormfällning eller angrepp, vilket ökar osäkerheten för markägare. Det är därför avgörande att konsekvens-bedömningarna är breda och inte enbart fokuserar på ersättningskostnader, utan också inkluderar effekter i hela värdekedjan – från markägare till industri och samhälle.

Sverige är ett land med ett stort naturkapital och förutsättningarna för att fortsätta utveckla och minska vårt beroende av fossila insatsvaror är god. Sverige ligger också i framkant vad gäller teknikutveckling och innovation, vilket också skapar en bra grund för att i större utsträckning substituera exempelvis plast och textilier från primära, fossila källor med biobaserade råvaror från den svenska skogen.

Sammantaget välkomnar vi att incitament föreslås framför skatt som förslaget var tidigare, men ser behov av att utreda förslaget vidare.

Det krävs för att säkerställa en långsiktigt balanserad lösning som stärker klimatarbetet utan att skapa negativa sidoeffekter för näringsliv och samhälle.

Kapitel 9 - Förslag om hållbart brukande av jordbruksmark för kolinlagring och biologisk mångfald

Svenskt Näringsliv är positiva till att undersöka möjligheten att miljöersättningsnivån för att möjliggöra kolinlagring och minskade kväveläckage ses över och prioriteras inom CAP. Det är viktigt att använda CAP så ändamålsenligt som möjligt, om EU har beslutat om kolinlagring i mark är det centralt att använda denna fond för att stödja lagstiftningarna och inte skapa ytterligare belastning på de nationella statsbudgetarna.

Kapitel 10 - Förslag om upptag och utsläpp av växthusgaser på bebyggd mark

Svenskt Näringsliv uttrycker oro över förslaget om en *”begränsning av när torvmark får tas i anspråk för exploatering...”*. Torvmark utgör cirka 15 % av Sveriges yta, och förslaget lämnar många frågor obesvarade. Det saknas specifika kvalitetskrav på torven, och det föreslås inte någon tydlig definition av på vilket djup torven ska vara för att marken ska kunna exploateras. Svenskt Näringsliv anser att det bör vara möjligt att exploatera vissa typer av torvmarker, men att dessa beslut alltid bör baseras på en noggrann bedömning av natur- och klimatvärden. Att automatiskt förbjuda exploatering på jordbruksmark eller torvmark utan att ta hänsyn till den specifika markens värde, eller alternativkostnaden att inte bebygga, är inte förenligt med en hållbar markanvändning och samhällsutveckling.

För att kunna uppnå både ekologiska och samhällseliga mål krävs en samordnad strategi där olika regelverk, inklusive naturrestaureringsförordningen och EU:s kommande markdirektiv, samverkar för att stödja en hållbar markanvändning och samtidig samhällsutveckling. För att undvika negativa konsekvenser för samhällsutvecklingen bör nya restriktioner som rör exempelvis torvmark och liknande inte införas utan att ta hänsyn till redan existerande lagstiftningar och direktiv.

Torv är en råvara som används inom flera delar av samhället, bland annat inom skogsbruket där den är viktig för produktionen av skogsplanter. I svenskt skogsbruk odlas och planteras årligen cirka 400 miljoner planter. Det viktigt att ta hänsyn till de olika användningsområdena och påverkan på byggsektorn vid framtagandet av förslag både i kapitel 10 och 12.

Kapitel 11 - Förslag om ökat nettoupptag i träprodukter

Svenskt Näringsliv anser att det offentliga styrning av byggandet bör vara teknik- och materialneutralt, för att säkerställa både innovation och långsiktighet i lösningarna. Det är viktigt att en balans beaktas mellan att främja hållbara material och att undvika att enskilda material premieras på bekostnad av andra potentiellt lika hållbara alternativ.

Utredningen föreslår att Boverket får i uppdrag att utöka klimatdeklarationen för separat redovisning av mängden kol i långlivade produkter eller i kommande gränsvärden. Svenskt Näringsliv kan konstatera att Boverket redan har ett uppdrag av regeringen, december 2024 (KN2024/02516), där klimatdeklarationer och gränsvärden ingår. Beskrivning från Boverket om uppdraget: "... har i uppdrag av regeringen att lämna regelförslag för beräkning och redovisning av växthusgasutsläpp under byggnadens hela livscykel för nya byggnader, enligt direktivet om byggnaders energiprestanda (EPBD). Boverket ska även ta fram en färdplan och lämna förslag på införande av gränsvärden för byggnaders klimatpåverkan. Koldioxidupptag och kolinlagring ska också beaktas i utredningen. Även om Boverkets regeringsuppdrag utgår från klimatpåverkan och Miljömålsberedningens från LULUCF, anser Svenskt Näringsliv att Boverkets pågående uppdrag bör slutföras och utvärderas innan nya åtgärdsförslag övervägs.

Synen på nyttan med tillfällig kolinlagring och dess vetenskapliga grund varierar, och området är ännu föremål för fortsatt analys. Frågan behandlas redan inom Kommissionen samt inom standardisering för hållbarhet inom byggnadsverk, CEN/TC 350, Det är viktigt att Sverige som medlemsstat inte implementerar egna beräkningsmetoder på området utan förhåller sig; dels till kommande EU-krav, dels till de europeiska byggstandarder som finns inom hållbarhetsområdet.

Trä, som ett naturligt material som binder koldioxid under sin livscykel, kan spela en viktig roll i att minska byggsektorns totala klimatpåverkan. Dock är det viktigt att förslaget inte leder till en snedvridning där träbyggandet prioriteras på ett sätt som inte tar hänsyn till de unika förutsättningarna för varje byggprojekt. Det är viktigt att använda rätt material på rätt plats. En materialneutralitetsprincip innebär att det är viktigare att fokusera på byggnadens totala klimatpåverkan och livscykel snarare än att ensidigt främja ett enskilt material. Det är också viktigt att invänta EU-kommissionens riktlinjer för gränsvärden för koldioxidutsläpp, vilket blir en viktig pusselbit i Boverkets regeringsuppdrag att lämna förslag på nationell implementering av EPBD (Direktivet av byggnaders energiprestanda) där klimatdeklarationens utformning är en del.

Vidare är förslaget om att Boverket ska främja återbruk av byggmaterial, inklusive långlivade träprodukter, ett bra initiativ för att stärka den cirkulära ekonomin inom byggsektorn. Återbruk är en viktig del av framtidens byggande, och att införa åtgärder som underlättar för spårbarhet och ökad kunskap om återbruks-potentialen kan leda till vinster både för klimatet och för resurseffektiviteten inom byggbranschen. Att ta fram uppföljningsbara mål för ökat återbruk är också en viktig strategi för att säkerställa att åtgärderna ger resultat. Det är dock centralt att beakta att återbruk av byggmaterial inte enbart är att använda det material som finns till hands, utan också om att säkerställa att det faktiskt är hållbart ur ett livscykelperspektiv och att det inte leder till negativa konsekvenser i andra delar av byggprocessen.

Gällande förslaget att Skogsstyrelsen ska i sin information och rådgivning inkludera skogsskötselmetoder som leder till långlivade träprodukter är Svenskt Näringsliv tveksamma till om det finns specifika skötselmetoder just för långlivade träprodukter. Skötselformerna är lika oavsett livslängd på produkterna.

Kapitel 13 - Förslag om skydd av natur

Svenskt Näringsliv ser positivt på att Miljömålsberedningen i sina förslag kring skydd av natur lyfter behovet av att utveckla sätt att identifiera och inkludera områden med naturvärden i Sveriges åtaganden om skyddad natur, i linje med målet om att skydda 30 % av landets yta. Förslaget att använda OECM (Other Effective area-based Conservation Measures) som ett komplement till formellt skydd är särskilt välkommet.

Det möjliggör en mer flexibel och verklighetsförankrad syn på bevarande, där områden som förvaltas aktivt för att bevara biologisk mångfald även om de inte omfattas av traditionella skyddsinstrument kan erkännas som viktiga bidrag till måluppfyllelse. Det bidrar till att synliggöra Sveriges redan pågående arbete inom hållbar markförvaltning och bevarande, samtidigt som det skapar bättre förutsättningar för att harmonisera med övriga medlemsländer i EU. Med tanke på att kommissionen anger att i dag är redan 26 procent av unionens landareal skyddad är det tydligt att även områden där visst brukande sker är acceptabelt och relevant att räkna in. Det finns således stor frihet för medlemsstaterna att utgå från hela det nationella bevarandearbetet. Att inkludera fler typer av områden som OECM är positivt, men enligt Svenskt Näringsliv har beredningen varit för restriktiv i bedömningarna av vad som kan redovisas som skyddade områden respektive OECM.

Därför är Svenskt Näringsliv kritiskt till att vissa relevanta bevarandeformer, såsom strandskyddet, inte beaktas inom ramen för skyddad natur i förslaget. Svenskt Näringsliv anser att områden som omfattas av strandskydd bör bedömas utgöra skyddade områden, även om skyddet inte anses vara strikt. Sedan 1994 (se prop. 1993/94:229) är det ett uttalat syfte att strandskydd bland annat ska skydda strandområden på grund av deras stora betydelse för den biologiska mångfalden och det framgår av 7 kap. 13 § 2 p. miljöbalken att strandskyddet syftar till att långsiktigt bevara goda livsvillkor för djur och växtlivet på land och i vatten. Det finns flera typer av områdesskydd som har fler syften än att skydda värdefull natur och det kan inte anses vara skäl för att exkludera denna typ av område från rapporteringen. Det är därför svårt att se varför strandskydd inte skulle kunna räknas in som en effektiv bevarandeåtgärd, särskilt i ljuset av att OECM-begreppet syftar till att omfatta även sådana områden som bidrar till bevarandemål utan att ha ett formellt skydd och även omfatta fall där naturvärden bibehålls och gynnas som ett sekundärt syfte eller en bieffekt (se s. 364). Det finns en otydlighet kring kriterierna för OECM och det framstår inte som att Miljömålsberedningen tillämpar dem konsekvent. För att fullt ut kunna utnyttja potentialen i OECM och skapa en rättvisande bild av Sveriges insatser för biologisk mångfald, anser Svenskt Näringsliv att det är viktigt att pröva även befintliga regleringar som, exempelvis strandskyddet, mot kriterierna för OECM, i stället för att utesluta dem på förhand. Det vore rimligare att utesluta till exempel bebyggda områden och tomtplatser, som är belägna i strandskyddsområden, än att helt undanta strandskyddsområden. Om man gör det skulle det ge en mer heltäckande och rättvisande bild av det samlade bevarandearbetet som bedrivs i Sverige och bidra till Sveriges måluppfyllnad om 30 procent skyddad natur.

Kapitel 14 - Förslag om skydd av urskog och gammal skog

Svenskt Näringsliv delar uppfattningen att skog med höga naturvärden, såsom urskog och gammal skog, har stor betydelse för biologisk mångfald och bör skyddas. Vi ser det som positivt att sekretariatet utgår från definitionerna av *primary forests* och *old-growth forests*

enligt förnybartdirektivet. Det bidrar till tydlighet, förutsägbarhet och rättssäkerhet, och skapar en gemensam utgångspunkt för vidare arbete. Att just begreppet *gammal skog* ligger till grund stärker även möjligheten att leva upp till internationella åtaganden utan att skapa otydlighet kring andra, bredare begrepp som exempelvis *naturskog*. Samtidigt är det avgörande att skyddet utgår från objektiva kriterier och att de aktuella områdena identifieras, avgränsas och verifieras i fält innan några formella beslut om skydd fattas. Att införa ett generellt skydd utan föregående kartläggning skapar osäkerhet för markägare och riskerar att underminera förtroendet för processen.

Det är därför viktigt att skyddet införs successivt och endast efter att områden pekats ut och markägaren har blivit informerad samt erbjudits ersättning.

Det är även viktigt att tydligt avgränsa begreppet *naturskog*. I linje med hur begreppen används inom EU bör endast *primary* och *old-growth forests* omfattas. Begreppet *naturskog* är i dag inte tillräckligt väldefinierat och riskerar därför att skapa otydlighet i tillämpningen.

Slutligen vill vi understryka att tekniken för att identifiera skogar med förhöjd sannolikhet för höga naturvärden är ett viktigt verktyg, men den måste alltid kompletteras med fältverifiering. Ett effektivt och rättssäkert skydd förutsätter att besluten vilar på faktiska förhållanden i skogen och inte enbart på modellbaserade sannolikhetsbedömningar.

Kapitel 15 - Förslag om förvaltning av skyddade områden

Svenskt Näringsliv välkomnar att sekretariatet lyfter behovet av stärkta insatser och resurser för att förbättra förvaltningen av redan skyddade områden.

Det är positivt att resurser föreslås för konkreta åtgärder i dessa områden vilket är en förutsättning för att skyddet ska ge faktisk effekt för biologisk mångfald.

Idag är det endast en delmängd av våra naturreservat som håller den kvalitet som motiverar skyddsstatusen. Särskilt viktigt är att det långsiktiga finansieringsansvaret klargörs, så att kvaliteten inte blir beroende av tillfälliga satsningar. Även tydlighet i rollfördelning mellan myndigheter och i samverkan med markägare och näringsliv är avgörande för att skapa legitimitet och effektivitet i genomförandet.

Kapitel 16 - Förslag om restaurering av natur

EU:s Naturrestaureringsförordning har just beslutats, och medlemsstaterna ska ta fram planer för genomförandet. Frågan om kopplingen mellan lagen och medlemsstaternas val av att rapportera gör att det finns skäl att inte utgå från nuvarande rapporteringsmetod vad avser till exempel referensarealer och kvalitetskrav. En översyn av rapporteringen pågår just nu och resultat från den behöver inväntas. Svenskt Näringsliv anser att det är viktigt att rapporteringen harmonieras med andra länders rapportering. Om inte harmonisering görs måste Sverige anmäla andra länders brister till EU-kommissionen och så att det blir rättsprocesser.

Även om förslagen om restaurering av natur främst fokuserar på odlingslandskapet, utesluter det inte att det även kan finnas behov av restaurerande åtgärder inom skogsbruket, utöver skyddsinsatser.

Svenskt Näringsliv är positiva till att undersöka möjligheten att miljöersättningsnivån för att möjliggöra åtgärder för att stärka biologisk mångfald i odlingslandskapet ses över och prioriteras inom CAP.

Det är viktigt att använda CAP så ändamålsenligt som möjligt, om EU har beslutat om restaurering av natur är det centralt att använda denna fond för att stödja lagstiftningarna och inte skapa ytterligare belastning på de nationella statsbudgetarna.

Kapitel 17 - Förslag om minimal förlust av biologisk mångfald

Svenskt Näringsliv ser behovet av att säkerställa god kunskap om höga naturvärden i mark- och vattenmiljöer. Det är därför positivt att Sverige har en väl etablerad miljöövervakning med långa tidsserier och särskilt fokus på biologisk mångfald. Just därför, med tanke på den redan höga kvaliteten i befintlig övervakning, ifrågasätter vi behovet av att SLU ska få i uppdrag att utveckla och förvalta ett nytt inrapporterings-system för sådana områden. Ett sådant system riskerar att fungera på ett sätt som påminner om Artportalen, där data som samlats in av privatpersoner i praktiken skulle kunna få stor påverkan på myndigheters beslut i tillståndprocesser. Utan att fynden alltid har verifierats eller satts i rätt sammanhang. Svenskt Näringsliv ifrågasätter om det är ändamålsenligt att lägga detta ansvar på SLU, och menar att det i stället vore mer effektivt att rikta resurser till exempelvis länsstyrelserna.

Naturskog nämns inte i förslagen men i bedömningar. Begreppet naturskog är i dag inte tillräckligt väldefinierat och riskerar skapa en otydlighet i tillämpningen, och bör därför inte användas av sekretariatet.

Gällande förslagen kring ekologisk kompensation och komplement så är de redan idag verktyg som används flitigt och det finns både en stark förväntan på och drivkraft från näringslivet att kompensera påverkan på biologisk mångfald. Inom området finns principen om att kompensera ”lika för lika” vilket Svenskt Näringsliv anser bör helst överges eller att det åtminstone tillåtas mer flexibilitet. Resurser bör läggas på de åtgärder som skapar mest miljönytta och nytta för biologisk mångfald utifrån ett vetenskapligt underlag. För att kunna bedöma detta är det avgörande att mäta och värdera biologisk mångfald. Dessutom kan incitament för att kompensera riskeras på grund av naturrestaureringsförordningen eftersom åtgärder kan komma att skyddas på grund av att kvaliteten inte får försämrats.

Svenskt Näringsliv är positiv till förslaget om en nationell samordnare för näringslivets arbete med biologisk mångfald. Det är viktigt att strukturera upp de synergier som finns mellan sektorer samt visa upp allt som sker och görs inom näringslivet i detta område. Gällande färdplaner finns det flera sektorer som har tagit fram eller arbetar med att ta fram sådana inom näringslivet bland annat Svemin och Sveriges bergmaterialindustri.

Samtidigt är det viktigt att arbetet för samordnaren inte blir låst vid framtagandet av färdplaner och de sektorer som har tagit fram sådana. Färdplaner passar inte alla branscher men det utesluter inte att de arbetar aktivt med frågan.

Stockholm 05-06-2025

Karin Nilsson

Miljöpolicyexpert